

[Justitsministeren.]

eller det ærede Medlems Blad. Ja, det kunde Hr. Glud gøre. Jeg kan fortælle det ærede Medlem, at Hr. Glud ogsaa har henvendt sig til mig og overvejet et offentligt Sagsanlæg mod Bladet, men jeg har sat mig imod det med den Motivering, at jeg finder, at det ærede Medlems Organ Gang paa Gang gør sig skyldig i en saadan Masse overeksponerede og urigtige og forkerte Angreb, som gør Indtryk af, at det kun gælder om at øve en Hetz mod det danske Politi, at jeg finder, at det ærede Medlems Organ dermed placerer sig paa et saadant Stade, at man ikke gaar til at anlægge Sag, saa meget mere som jeg regner med, at det er et meget lille Faatal af Borgere, der overhovedet regner alvorligt med disse overeksponerede Angreb.

En yderligere Motivering for at sætte mig imod et saadant Sagsanlæg er, at Den parlamentariske Kommission har bedt mig indtrængende om, at de Forhold, der vedrører Politiets Optræden før 5. Maj, ikke bliver gjort til Genstand for Undersøgelse af mig, men bliver overladt til den Kommissionsdomstol, der nu er nedsat. Jeg føler mig bundet over for Den parlamentariske Kommission til at respektere dette Ønske, og jeg synes, det ærede Medlem skulde gøre det samme.

Det ærede Medlem gentog sin urigtige Paastand om, at det Udvalg, Folketinget har nedsat, skal undersøge det politiske Politis Kartoteker, Telefonaflytninger o. lign. Jeg gentager, at det i Bund og Grund er urigtigt, naar det ærede Medlem siger, det er saadan. Politiets Kartoteker, Telefonaflytninger og Politiets Virksomhed før 5. Maj 1945 skal ikke undersøges af Folketingsudvalget, idet Den parlamentariske Kommission har ønsket at have Eneretten til denne Undersøgelse.

Saa er der endelig mit Forhold til Rigsadvokaten. Jeg forsøgte at forklare det ærede Medlem, hvordan Forholdet er, at Forholdet er det, at Rigsadvokaten i den store Hovedpart af Sager træffer Bestemmelse om Tiltale eller ikke, men at Rigsadvokaten, hvor der foreligger særlig vigtige Sager, enten selv af egen Drift kan komme med en Indstilling til Justitsministeren gaende ud paa Tiltale eller Ikke-Tiltale og saa lade Justitsministeren træffe den endelige Afgørelse,

eller ogsaa kan Justitsministeren i saadanne vigtige Sager over for Rigsadvokaten ytre Ønske om at faa Rigsadvokatens Indstilling om Tiltale eller Ikke-Tiltale. Altsaa, i begge Tilfælde sker der det, at Rigsadvokaten selvstændigt, uafhængigt af Justitsministeren træffer sin Afgørelse af, om han vil indstille til Tiltale eller Ikke-Tiltale, og derefter træffer Justitsministeren Afgørelse af, om han vil tiltræde Rigsadvokatens Indstilling eller ikke.

Ikke desto mindre, skønt jeg har forklaret dette for det ærede Medlem, forhindrer det ikke det ærede Medlem i at gentage sin urigtige, usandfærdige Paastand om, at jeg skulde have sagt til Rigsadvokaten — saadan var det ærede Medlems Citat —: Lad være med at afgøre denne Sag, send den op til mig. Det har jeg aldrig sagt. Jeg har sagt til Rigsadvokaten: Maa jeg faa Deres Indstilling om Tiltale eller Ikke-Tiltale i denne Sag, og derefter fik jeg Sagen med en Indstilling fra Rigsadvokaten om, at der ikke fandt Tiltale Sted, fordi han ikke fandt, at der var Grundlag for det. Derefter blev det min Sag at afgøre, om jeg kunde tilslutte mig denne Indstilling eller ej. Answeret for den Afgørelse, som jeg derefter traf, har jeg naturligvis alene, og denne Afgørelse gik ud paa, at jeg gav min Tilslutning til Rigsadvokatens Indstilling.

Jeg maa indrømme, at jeg ikke er saa naiv at tro, at denne nye Understregning af de Urigtigheder, det ærede Medlem har gjort sig skyldig i, og denne nye Paavisning af, hvordan Sandheden er, skal gøre noget synderligt Indtryk paa det ærede Medlem, men jeg har fundet, at det var min Pligt endnu en Gang at retlede det ærede Medlem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Den højtærede Statsminister paastaar nu, at der, da Trontalen af 9. Maj blev affattet, blev gjort Indvendinger ogsaa „fra vor Side“ — altsaa fra hans Side. Jeg har aldrig hørt disse Indvendinger, og jeg har talt med mange Medlemmer af det daværende Ministerium, som heller ikke har hørt dem. Jeg tør naturligvis ikke bestride Statsministerens Ord, naar